

Sygn. akt III Cz 865/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Anna Hajda

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa R. B. i D. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 1317/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 865/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 9 04 2014r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Końskich, uznając że w sprawie ma zastosowanie regulacja art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 05 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013r.. poz. 392),

który jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisów kodeksu postępowania cywilnego oraz jest przepisem ius cogens i nie może być zmieniony wolą stron, co oznacza, że wyłącza on zastosowanie art. 202 k.p.c. Skoro niewłaściwości miejscowej nie da się w tej sprawie usunąć za pomocą umowy stron, to musi być ona wzięta przez sąd pod uwagę z urzędu.

Orzeczenie zaskarżyli **powodowie R. B. i D. B.**,

którzy wnosili o jego uchylenie i zasądzenie na ich rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzucili orzeczeniu naruszenie przepisów:

- art. 20 ustawy z dnia 22 05 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013r.. poz. 392) poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż przepis ten stanowi o wyłącznej właściwości miejscowej,

- art. 202 k.p.c. poprzez nieuprawnione badanie z urzędu właściwości miejscowej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Powodowie dochodzą odszkodowania za szkody powstałe w ich majątku w wyniku wypadku drogowego.

Sprawcę wypadku łączyła z pozwanym zakładem ubezpieczeń umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Została ona zaliczona do „ubezpieczeń obowiązkowych” o których mowa art. 4 ustawy z dnia 22 05 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013r.. poz. 392).

Ich powództwo „obejmuje” zatem „roszczenia z tytułu ubezpieczeń wynikających z umów ubezpieczeń obowiązkowych” w rozumieniu regulacji art. 20 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którą może być ono wytoczone, bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Pozostawia ona zatem poszkodowanemu lub uprawnionemu z umowy ubezpieczenia prawo wyboru sądu przed którym mogą oni wytoczyć powództwo, co odpowiada konstrukcji instytucji „właściwości przemiennej” zdefiniowanej

w art. 31 k.p.c.

Uregulowana w powyższej regulacji właściwość sądu nie jest zatem „właściwością wyłączną” w rozumieniu regulacji art. 46 § 2 k.p.c. wobec czego - stosownie do regulacji art. art. 46 § 1 k.p.c. - strony niniejszego postępowania mogły umówić się na piśmie o poddanie wynikłego pomiędzy nimi sporu Sądowi Rejonowemu w Gliwicach (w świetle art. 20 ust. 1 nie jest on sądem właściwy miejscowo).

Występująca w sprawie niewłaściwość miejscową tego sądu można zatem usunąć za pomocy umowy stron i tym samym zgodnie z regulacją art. 202 zd. 1 k.p.c. Sąd Rejonowy mógł ją uwzględnić tylko **za zarzut pozwanej zgłoszony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy**, którego pozwana nie podniosła (w odpowiedzi na pozew, zajęła merytoryczne stanowisko w sprawie; k. 22-24).

Dlatego brak było formalno-procesowych podstaw do wydania zaskarżonego orzeczenia, co czyni zażalenie uzasadnionym i prowadziło do skasowania tego orzeczenia (zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie).

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest wadliwe i dlatego zażalenie powodów jako uzasadnione uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Danuta Pacześniowska SSO Leszek Dąbek